

Marco Borsato, Je Zit Op Rozen

Je stapt uit bed en je loopt voorzichtig met je ogen dicht.
Het is donker in huis en je zoekt de knop van het licht.
Half in slaap, je stoot je kop en op de tast loop je naar de kast.
Je trekt een trui van de stapel en je doet hem verkeerd om aan.
Je neemt een sprint van de trap maar ziet je schoenen niet staan.
Je krabbelt op en je bent met mazzel net op tijd voor een snel ontbijt.
En toch zeur je niet want
Je zit op rozen
Al gaat er soms iets onbenulligs mis
Met tussenpozen
zie je in hoe mooi het leven is
Je hebt een bon als je net te laat bij je auto bent
en voor de zoveelste keer sta je met je wiel in een klem.
Als een speer naar het bureau en vliegensvlug naar je baas terug.
En toch zeur je niet want
Je zit op rozen
Al gaat er soms iets onbenulligs mis
Met tussenpozen
zie je in hoe mooi het leven is
Je haalt je schouders op, fluitend loop je door
en elke tegenslag pareer je met een lach
Je kijkt jezelf aan en denkt: ik heb 't leven lief
't is allemaal maar relatief
Je zit op rozen
Gewoon omdat je hier geboren bent
Je zit op rozen
Al gaat er soms iets onbenulligs mis
Met tussenpozen
Zie je in hoe mooi het leven is
Je zit op rozen
Al gaat het af en toe gigantisch mis
Met tussenpozen zie je in hoe mooi het leven is